

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113231306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113231306.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. S. O., bytom M. E. X, Z., zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. M.R., nar. XX.X.XXXX, bytom M. E. XXXX/X, Z., proti odporcom v rade: 1/ W. M., nar. XX.X.XXXX, bytom O., K. XXX/X, 2/ V. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom O., K. XXX/X, o zaplatenie 603,- eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 2C/7/2014-96 zo dňa 8.10.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 2C/7/2014-96 zo dňa 8.10.2015 zamietol návrh navrhovateľky. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľka podaným návrhom sa domáhala zaplatenia istiny v sume 603,- eur spolu so 16 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 1.1.2011 až do zaplatenia na tom skutkovom a právnom základe, že v roku 2011 na základe dedičského konania získala do vlastníctva parcelu č. 2036/3 v k.ú. O.. Vzhľadom k tomu, že odporcovia v rade 1/ a 2/ a ich predkovia nezákonne časť uvedeného pozemku užívajú viac ako 50 rokov a odmietli pozemok uvoľniť, prípadne platiť nájom za jeho užívanie, domáhajú sa zaplatenia nájmu za užívanie tohto pozemku v rozlohe cca 201 m2 od roku 2011. Vzhľadom na cenové podmienky v danom regióne považujú za dôvodné ročné nájomné vo výške 201,- eur, čo za 3 roky predstavuje sumu 603,- eur. Odporcovia v 1/ a 2/ rade žiadali návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť s poukazom na to, že uvedenú nehnuteľnosť nikdy v minulosti ani v súčasnosti neužívali, preto nie sú ochotní platiť nájomné. Samotnú navrhovateľku na pojednávaní videli prvýkrát. Práve táto sa o nehnuteľnosť vôbec nestará. Po celý rok je nehnuteľnosť zarastená vysokou trávou, čo im spôsobuje značené problémy na ich pozemkoch, pretože tieto sú pravidelne zanášané burinou. Na spornej nehnuteľnosti nikdy nemali nič nasadené, túto pôdu vôbec neobrábali. Čo sa týka fotografií predložených navrhovateľkou na pojednávaní, z ktorých vyplýva, že na jej nehnuteľnosti stojí karavan, tak k tomuto uviedli, že tento karavan im nepatrí.

Súd vykonaným dokazovaním mal preukázané a to z LV č.XXXX kataster nehnuteľnosti okres Žilina, obec O., k. ú. O., že navrhovateľka na základe osvedčenia o dedičstve č. 2D/343/2009, Dnot 35/2009 sa stala okrem iného spoluvlastníčkou nehnuteľnosti parcely 2036/3 o výmere 663 m2, zastavané plochy a nádvoria, spôsob využitia 22, a to v podiele 1/6-iny. Okrem listinného dôkazu predložila súdu fotodokumentáciu a z jej vyjadrenia vyplynulo, že sú to odporcovia v rade 1/ a 2/, ktorí túto nehnuteľnosť viac ako 50 rokov užívajú, resp. ich právni predchodcovia, a preto sa domáhajú vydania

bezdôvodného obohatenia. Každým rokom sa zaujímali o svoje vlastníctvo a zakaždým, pokiaľ navštívili túto nehnuteľnosť, tak odporcovia túto užívali. Preto sa domáhajú platiť nájomné vo výške 201,- eur, za 3 roky to je 603,- eur. Odporcovia namietali návrh navrhovateľky a uvádzali, že je to práve navrhovateľka, ktorá im spôsobuje nemalé starosti tým, že predmetnú parcelu neudržiava v poriadku, rastú tam vysoké trávy, nie je to pokosené a ich susedné parcely sú zanášané od tejto parcely burinou.

Súd vec správne posúdil podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že navrhovateľka nepreukázala, že by s odporcami mala podpísanú nájomnú zmluvu na užívanie tejto nehnuteľnosti ani žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že sú to odporcovia v 1/ a 2/ rade, ktoré bezdôvodne užívajú bez nájomnej zmluvy túto jej nehnuteľnosť. Fotky, ktoré predložila súdu a na ktorých je vidno, že časť spornej nehnuteľnosti je poraná, resp. že na druhej časti nehnuteľnosti je karavan, ešte nesvedčia o tom, že túto nehnuteľnosť porali odporcovia v 1/ a 2/ rade, resp. že by tento karavan bol v ich vlastníctve. Keďže navrhovateľka nepreukázala žiadne dôkazy, ktoré by presvedčili súd, že sú to odporcovia, ktoré prakticky 3 roky podľa návrhu navrhovateľky bezodplatne užívajú jej nehnuteľnosť. Pre neunesenie dôkazného bremena návrh navrhovateľky zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, keď bolo nepochybné, že v konaní mali úspech odporcovia v 1/ a 2/ rade, no títo si neuplatnili žiadne nároky na náhradu trov konania, preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytykala prvostupňovému súdu, že rozhodol nesprávne, a preto nepovažujú rozsudok okresného súdu za spravodlivý. Aj keď súd opiera svoj rozsudok o neexistenciu nájomnej zmluvy, bolo pre riešenie veci skúmať, prečo odporcovia v 1/ a 2/ rade užívajú cudzí majetok bez zmluvy. Súd sa nemal pri svojom rozhodovaní opierať iba o ľživé tvrdenia odporcov v 1/ a 2/ rade, že navrhovateľkine vlastníctvo neokupujú, keď do domu vstupujú cez pozemok navrhovateľky a vzadu majú postavené rôzne čierne stavby. Ďalej vytykala prvostupňovému súdu, že nepripravil pojednávanie a nepripravené pojednávania sú späté s opakovanými šikanóznymi úplne iracionálnymi a nezmyselnými snahami súdu predvolávkami, tortúrovať navrhovateľku, pozrieť na 450 km vzdialený pozemok (225 km od navrhovateľkinho trvalého bydliska - t.j. tam a späť) len tak na výlet bez zabezpečenia jej ochrany pred úplne aktuálnym potenciálnym agresívnym útokom od „neznámych osôb“. Obzerať pozemok bez odborného geodeta oprávneného určovať lomové body medzi jednotlivými parcelami, ktoré navrhovateľka pozná už vyše 70 rokov iba pod zámienkou tzv. ohliadky na mieste bez splnenia zákonom uvažovaných zmysluplných podmienok, je iba predstieraním oprávnenosti úkonov súdu. Aj preto nebolo procesne možné, aby sa navrhovateľka na takejto laickej ohliadke smerujúcej k niečomu celkom inému v rozpore so zákonom zúčastnila. Ďalej uviedla, že treba považovať za porušenie práva na spravodlivé konanie aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozsudku, čo sa v prejednávanej veci na konajúcom súde v navrhovateľkinej veci udialo. Svojim rozsudkom súd prakticky upiera navrhovateľke slobodné nakladanie s jej vlastníctvom v prospech odporcov na ďalšie roky. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila odporcovia v 2/ rade, ktorá uviedla, že žiada, aby odvolací súd ponechal v platnosti v celom rozsahu napadnutý rozsudok. Zdôraznila, že pani navrhovateľka nedokázala, že ona používala jej parcelu č. 2036/3. Čestne prehlasuje, že ona na parc. č. 2036/3 nikdy nesiala, neorala, ani nemala hospodárske budovy. Časť parcely, ktorú bola nútená určitú dobu kosiť na vlastné náklady len preto, lebo sa tam rozmnožili vretenice, náletové dreviny, burina, je podľa navrhovateľky považované za užívanie. Stav v časti parcely č. 2036/3, ktorú vlastní pani navrhovateľka a ktorá susedí s jej pozemkom, je stále neudržiavaná, nekosená a rastie tam vysoká tráva a burina.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a po vyhodnotení toho, čo uviedla odvolateľka, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd vysporiadala a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Z argumentácie odvolateľky v podanom odvolaní vyplýva, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Keďže prvostupňový súd sa vysporiadala so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní, odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolanie, preto odvolacie dôvody nepovažoval za dôvodné a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná, preto jej postupom podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešné boli odporkyne v 1/ a 2/ rade, ktorým v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že odporcom v 1/ a 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.